

රැහක ජාතකය

තවද ත්‍රිභුවන විත්තාමාණීකුවූ සර්වයුයන් වහන්සේ රේතවනාරාමයෙහි වැඩවසන සමයෙහි එක්තරා පුරාණ දුතියකකේරේ පිළිබඳ සිත්ථැති හික්ෂුන් වහන්සේ කෙනෙකුන් නිසා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

එ කේසේද යත්

මෙහි වර්ථමන කථාව අටයිකනිපාතයෙහි ඉන්දිය ජාතකයෙහි විස්තර වශයෙන් එන්නේය. මෙහි මහණ තෝ වනාහි පුරාණ දුතිකාව නිසා සිව්වනක් පර්ශිත මධ්‍යයෙහි ලේඛාභාවයට පැමිණියේ වේදයි වදාරා ඒ කෙසේදයි ආරාධිත වූ සර්වයුයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාලසේක.

යටගිය ද්වස බරණැස් තුවර බුහ්මදත්ත නම් රේජුරුකෙනෙකුන් රාජ්‍යය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයේ රේජුරුවන්ගේ ආග්‍රමහෙසිකා බිසවුන් කුස පිළිබඳ ඉපිද වැඩිවිය පැමිණ පියරජුරුවන්ගේ ඇවැමෙන් රාජ්‍යය කරන්නාහ. ඒ රේජුරුවන්ගේ රැහක නම් පුරෝෂීත බාහ්මණයෙක් ඇතේ. ඒ රේජුරුවේ සන්නාහ සන්නද්ධයෙන් සරහණ ලද අභ්‍යන්තරෙකු බමුණුන්ට ද බමුණානන් මා දකින්ට එනකල මේ අසා නැගී එවයි කියා සැලැස්සුහ. ඒ නිසා වට පුරෝෂීතයාත් අසා නැගී එන්නේය. බොහෝදෙනා අභ්‍යන්තර ස්තූතිකරන්නාහයි කිහි. එවිට ස්තූතිය කියන්නී මාගේ බමුණු වෙහෙසාපියන්ට උවමනවැයි සිතා කියන්නී බමුණානන් වහන්සේ අසාට ක්වුරුත් ස්තූතිකරන්නේ සන්නාහය ලාගෙන යන නිසාය, එසේ හෙයින් තුළ වහන්සේ සන්නාහය ලාගෙන සතරකකුලයෙන් ගියමැනවයි කිව. එබස් බුහ්මණයා අසා මුන් කිවේ ඇත්තකැයි සිතා මොහායෙන් අන්ද වූ බාහ්මණයා පසු ද්වස සන්නාහය ලාගෙන විවිධී නිකම්න, එවිට බොහෝ දෙන සිනාසි බමුණානන් වහන්ස ඉතාම රිසියෙම් කිහි. රේජුරුවේ දක ඇයි බාහ්මණය තට පින්කිපිනිදයි නැතහොත් උම්මාදයක් සැලුසුනුවේදයි කිහි. එවිට බුහ්මණයා ලේඛාවට වේදයි කේපයෙන් බැමිණියට කියම් කියා ගෙට නිකම්න බැමිණියත් බමුණා කේපව ගෙට එන නියාව දන පැලැදාරින් පලාගොස් රාජ්‍යගෙට වන රේජුරුවේත් කිපදවසක් පලායන්නා බමුණාට කියන්නාහ බාහ්මණය දුනුදිය කැඩිගිය කළ රෙලා ගැටගසා දුන්නේ ලාගනිදේද එමෙන් තොපගේ බාහ්මණිය ස්ථමාකොට පාවාගණුවයි කිහි. එවිට බාහ්මණයා කියන්නේ දේවයන් වහන්ස දුනුදිය කැඩිගිය කළ ඔබබෙන් නියද සලස්වා දුනුදිය සලස්වා ගනිදේද එමෙන් ඔබගෙන් ස්තූතියක් සලස්වාගනිතාත්විනා මෙතෙක් ලේඛාවට පමුණුවාපු තැනැත්තිය එපායයි කියා හැර ඔබබෙන් ස්තූතියක් ගෙනාහයි වදාරා මේ රැහක ජාතකය නිමවා වදාලසේක. එසමයෙහි පුරාණ ස්තූතියනම් මෙසමයෙහිත් පුරාණ දුතියිකාය පුරෝෂීත බමුණා නම් ගාසනයෙහි ඇල්මිමද හික්ෂුහුය. බරණැස් රේජුරුවේ නම් බුදුව් මම්මයයි තමන්වහන්සේ දක්වා වදාල සේක.